

En syg(e)historie

Af Niels E. Svolgaard

En syg(e)historie

Af Niels E. Svolgaard

Jeg har fået bypassoperationer ved begge mine knæ. Arterierne var ca. 4 cm brede og hang i poser, og det gav blodpropper. Højre ben blev opereret i 2007 og venstre fulgte efter i 2011, og derefter regnede jeg med, at jeg var fritaget for mere bøv! med kredsløbet i mine ben. Jeg tog fejl!

Midt i juni måned 2019 fik jeg en blodprop nederst i højre bens arterie. Det gjorde ondt at gå bare en lille tur, så jeg måtte se realliterne i øjnene og en tur på et universitetshospital. Jeg fik trombolyse i så vidt jeg husker 34 timer, hvor jeg forsøgte at ligge helt stille, men det hjalp ikke. Jeg måtte indlægges igen, og en læge (måske en overlæge) kunne på en firemandsstue meddele mig, at næste behandlingstilbud var amputation af benet. Det kom lidt bag på både min kone og mig. Med gråd i stemme spurgte min kone om der ikke var andre muligheder. Lægen vendte sig ikke om mod min kone, men understregede: "Nej. Det er jo det jeg siger. Næste behandlingstilbud er amputation." Lidt optimistisk foreslog jeg, at det eventuelt kunne blive under knæet. "Nej den slags gør vi over knæet. Ha' en god dag" Så gik lægen videre. Der var rigeligt med arbejdsopgaver forude.

Naturvidenskabeligt stod lægen på sikker grund. Lægevidenskaben taler sit tydelige sprog, og det gjorde lægen også, men vi var lidt fortumlede

over de videnskabelige nyheder, som lige var blevet overleveret til os. Til alt held samlede et par sygeplejerske op på situationen. En kom med kaffe, og en anden ordnede min seng og hviskede til mig: "Der er jo nogle der bruger åreskylninger, men det gør vi jo ikke her, for der er ikke evidens for effekten." Ordene blev hvisket. At tale om edta-behandlinger på et hospital er åbenbart en ekstrem pinlig sag, som kunne marginalisere selv den bedste sygeplejerske, men ordene brændte sig ind i min bevidsthed, og jeg kan stadig genkalde mig hendes hviskende stemme. Hun blev jo min redning, idet hun henledte min opmærksomhed på edta-behandling.

Senere havde jeg fornøjelsen af at kunne meddele selv samme læge, at jeg ikke længere var interesseret i hospitalets behandlingstilbud, fordi jeg i første omgang ville forsøge mig med edta-behandlinger. Lægens reaktion var påfaldende. "Ja kast du bare dine penge ud på det, for det virker jo overhovedet ikke, det ved vi da, så spild bare dine penge på det." Stemmen havde en dirrende energi, som fik mig til at tænke på skænderier i en børnehave, men jeg var ikke et øjeblik i tvivl om, at jeg ville påbegynde edta-behandlinger for egen regning. Det er sådan set meget forståeligt, at sygehusvæsnets ansatte ikke på nogen måde kan anbefale en behandling,

hvis effekt endnu ikke er endegyldigt bevist på en måde, som accepteres af de danske myndigheder. Men at bagatellisere edta-behandlingens betydning for tusindvis af mennesker og undertrykke omtalen af behandlingen til en forsigtig hvisken virker sygt. Det er et tegn på en syg kultur.

Vi befandt os sidst i juni måned, og det var svært at finde en edta-klinik, som ikke var i færd med at afvikle sommerferien. Jeg havde en tid til edta-behandling den 10. juli hos Bruce Kyle i Århus, men derefter var der ferielukket. Jeg tvang mig selv til at gå 500 m 4 til 5 gange om dagen for at holde liv i benet, og jeg længtes efter min første edta-behandling. Den 1. juli om morgenen sad min kone og jeg ved morgenbordet. Pludselig lagde hun sin i-phone på bordet og sagde: "Vi har en tid i Lyngby kl. 11.30" Herligt. Vi fik i en fart pakket tandbørsten og kastede os ud i bilen. Der er jo lang vej fra Sydfyn til IOM-klinikken i Lyngby, men det var jo så absolut et mindre problem. Det afgørende var, at jeg kom i gang med edta-behandlinger.

Jeg fik mine 10 første edta-behandlinger i løbet af 3 - 4 uger. Det lettede. Benet blev mærkbart bedre til at gå, selv om der stadig er diskussioner angående den videnskabelig evidens for behandlingen. Sideløbende med den videnskabelige evidens vil oplevelsens evidens gøre sig gældende, og den har

Da Bruce Kyle solgte sin klinik, blev den unge sygeplejerske i tvivl om sin fremtid. Som hun sagde: "Jeg kan jo hurtigt få job på et sygehus, men første gang jeg skal være med til at amputere et ben uden at have prøvet edta-behandling, må jeg vel sige jobbet op." Så smilede hun lidt vemodigt, og jeg forstod hende alt for godt. Der var egentlig ikke tale om et dilemma, men om nye veje som blev lukket af videnskabeligt hovmod. Patentet på edta er som bekendt udløbet, og medicinalindustrien kan ikke tjene penge på den behandling. Så hvem skal flytte grænsen mellem anerkendte og alternative behandlingsformer?

en eksistentiel karakter. Min oplevelse var umisforståelig klar og tydelig: edta-behandlingen fjernede mine utålelige stramninger i benet, og til trods for min respekt for de videnskabelige metoder kan alverdens videnskab ikke fjerne den oplevelse.

Broafgiften og afstanden til Lyngby fik mig til at skifte til Bruce Kyles klinik i Århus, og jeg var i fortsat bedring. I september sad jeg i sensommersolen og nød en fadøl på byens torv. Skønt at kunne gå uden smerter og skønt at nyde solen og øllet. En bekendt kom humpende hen til mig. To krykker og en benprotese. Han havde haft en blodprop nederst i arterien, og jeg spurgte uvilkårligt: "Har du ikke hørt om edta?" "Jo, men først efter operationen." Ingen sygeplejerske havde hvisket ham et helbredende tip i øret.

Efter klinikken i Århus fik jeg plads i klinikken i Bellinge hos Birgit Funch, og jeg kunne fortsætte behandlingerne helt frem til klinikken lukkede på grund af covid-19. Jeg tog det stille og roligt, for jeg havde fået så mange behandlinger, at jeg kunne tåle en pause på et par måneder. Fremover kunne jeg begrænse mig til en behandling hver 6. - eller 8. uge, men da klinikken i Bellinge ikke kunne oplyse mig om, hvornår den åbnede for behandlinger, fandt jeg vej til Livlægerne i Kolding. Klinikken var og er præget af godt humør og overbevisende professionalisme, så her fortsætter jeg mine vedligeholdende behandlinger. Det er Trude Simonsen som står for edta-behandlingerne, og allerede ved første behandling sagde jeg til hende: "Trude, hvis vi to ikke ses mere, er det fordi jeg er død." Trude hol-

der mig gående, og det er mig en gåde, at effekten af edta-behandlinger ikke herhjemme undersøges videnskabeligt. Erfaringerne taler jo sit tydelige sprog.

*Niels E. Svolgaard.
Folkepensionist med to ben.*

Man må gerne kontakte Niels Erik på telefon 50537484 eller på mail: nielse-riksvolgaard@gmail.com, hvis man har uddybende spørgsmål.

I forbindelse med redigeringen af et nyt lille skrift og EDTA-behandling, vil redaktionen MEGET GERNE modtage flere aktuelle patientberetninger. De behøver ikke være lange. Vi tager os gerne af korrektur og eventuel opfølgende kontakt. Oplys da venligst navn og telefonnummer og skriv til: formanden@edta-patientforeningen.dk

